

Sygn. akt: I C 544/20 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2022r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Bukiejko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 stycznia 2022 r. w K.

sprawy z powództwa G. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda G. D. kwotę 10.500,00 zł (dziesięć tysięcy pięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.04.2020r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda G. D. kwotę 4.850,00 zł (cztery tysiące osiemset pięćdziesiąt złotych) z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.241,19 zł (jeden tysiąc dwieście czterdzieści jeden złotych i dziewiętnaście groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 544/20

UZASADNIENIE

Powód G. D. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w pozwie wniesionym w dniu 29.05.2020 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 10 500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia , za czas od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż w dniu 4 maja 2018 r. uległ wypadkowi drogowemu . Sprawca zdarzenia był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie. Bezpośrednio po zdarzeniu powód został zaopatrzony w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym w M. , tam rozpoznano złamanie wyniosłości między kłykciowej kości piszczelowej, unieruchomiono kończynę oraz zalecono środki przeciwbólowe . Następnie powód został skierowany na oddział ortopedyczny Szpitala (...) w K. , gdzie przeprowadzono punkcję stawu kolanowego, zaopatrzone go w ortezę udowo- podudziową oraz zalecono ograniczenia chodzenia do minimum , zakazano obciążenia kończyny i zalecono stosowanie stabilizatora stawu kolanowego. Powód z uwagi na dolegliwości bólowe kolana kontynuował leczenie. W dniu 25 czerwca 2019 r. powodowi wykonano CT TK stawu kolanowego, gdzie stwierdzono m.in. widoczne geody

zapalne i cechy drobnej osteoporozy. W dniu 22 lipca 2019 r. powód został skierowany do szpitala celem podania do kolana osocza bogato płytkowego. Kolejno powodowi w dniu 1 października 2019 r. wykonano badanie (...) kolana, gdzie stwierdzono m.in. wysięk w jamie stawowej, obrzęk, zmiany degeneracyjne w obrębie rogów przednich obu łąkotec, zwiększona ilość płynu pomiędzy piszczelą i głową strzałki oraz zmiany wytwórczo- zwyrodnieniowe na krawędziach rzepki i kości udowej. Powód w dalszym ciągu skarży się na dolegliwości bólowe, które w dużym stopniu wykluczają go z aktywnego życia. Lekarz orzecznik ZUS orzekł u powoda w związku z wypadkiem stały uszczerbek na zdrowiu w wymiarze 3 %. Na skutek dolegliwości bólowych powód potrzebował pomocy osób trzecich w codziennych czynnościach co wywołało w nim poczucie frustracji i bezradności. Do chwili obecnej powód odczuwa traumę spowodowaną wypadkiem i na nowo przeżywa stresujące zdarzenie. Powód wskazał, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał powodowi zadośćuczynienie w wysokości 2 000 zł. W ocenie powoda przyznane zadośćuczynienie jest rażąco zaniżone.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany przyznał, iż był ubezpieczycielem sprawcy zdarzenia drogowego z dnia 4 maja 2018 r., w którym uczestniczył powód jako pasażer pojazdu. Przyznał także, że wypłacił powodowi kwotę 2000 zł zadośćuczynienia w związku z odniesionymi przez niego obrażeniami ciała a ponadto kwotę 454,02 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z leczeniem. Dalej idące żądanie podniesione w pozwie nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem jest rażąco zawyżone w relacji do skali krzywdy doznanej przez powoda. Powód oprócz świadczeń wypłaconych przez pozwanego otrzymał również odszkodowanie z ubezpieczenia społecznego, jako, że wypadek, któremu uległ wydarzył się podczas pracy.

Sąd ustalił co następuje :

W dniu 4 maja 2018 r. około godziny 12 –ej na drodze nr (...) w okolicach S. miał miejsce wypadek drogowy, podczas którego kierujący samochodem ciężarowym marki (...) nr rej. (...) zjechał z drogi i najechał na drzewo. W wyniku wypadku obrażenia odniósł pasażer w/w pojazdu G. D. . Samochód był ubezpieczony w (...) S. A. nr polisy (...)

(dowód : notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym k. 54, bezsporne)

G. D. z miejsca wypadku został przewieziony karetką pogotowia ratunkowego do szpitala w M., a następnie do Szpitala w K., gdzie był hospitalizowany i leczony zachowawczo. Miał wykonane trzykrotne punkcje prawego stawu kolanowego prawego, z ewakuacją płynu krwistego z kroplami tłuszczu. Z oddziału Ortopedycznego Szpitala (...) w K. został wypisany w dniu 9 maja 2018 r. Otrzymał zwolnienie lekarskie do dnia 01.08.2018 r. Wydano zakaz obciążania chorej kończyny, chodzenie o dwóch kulach łokciowych, zakaz zdejmowania ortezy kończyny dolnej prawej. Powód dwukrotnie korzystał z cykli rehabilitacji w ośrodku zdrowia w K. z powodu następstw przedmiotowego wypadku. Do pracy wrócił w końcu sierpnia 2018 r. W dniu 22 lipca 2019r. wystawiono powodowi skierowanie do oddziału urazowo- ortopedycznego z rozpoznaniem : złamanie nasady bliższej piszczeli w celu podania (...) do kolana. Z powodu kolejki oczekujących i pandemii nie zrealizowano skierowania. W badaniu (...) wykonanym u powoda w dniu 01.10.2019 r. stwierdzono zmiany zwyrodnieniowo – wytwórcze krawędzi rzepki prawej oraz kości udowej prawej i zmiany zwyrodnieniowe przednich rogów obu łąkotec. Nie stwierdzono cech chondromalacji kolana prawego. W badaniu TK kolana prawego wykonanym u powoda z dnia 25.06.2019 r. stwierdzono m.in. w obrębie powierzchni kłykci widoczne geody zapalne i cechy drobnej osteoporozy. Odczyny wytwórcze obu rzepiek.

(dowód : dokumentacja z leczenia powoda k. 6-12, zeznania powoda G. D. k. 34-35)

Na skutek wypadku z dnia 4 maja 2018 r. powód doznał złamania wyniosłości między kłykciowej i powierzchni stawowej kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej leczonych zachowawczo. Powyższe skutkuje trwałym uszczerbkiem na zdrowiu powoda w wysokości 5%.

(dowód : opinia biegłego specjalisty z zakresu ortopedii J. S. k. 102 – 113)

Powód nadal odczuwa bóle kolana , podudzia i stopy kończyny dolnej prawej , które nasilają się po pracy, na zmiany pogody. Powód ma trudności w chodzeniu i kucaniu oraz we wstawaniu z pozycji kucznej , musi chwytać się otaczających przedmiotów.

(dowód : zeznania powoda G. D. k. 34-35, opinia biegłego specjalisty z zakresu ortopedii J. S. k. 102 – 113)

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 29.01.2019 r. ustalono u powoda 3 % stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 04.05.2018 r.

(dowód : orzeczenie lekarza orzecznika ZUS k. 13)

Powód zgłosił pisemnie szkodę ubezpieczycielowi sprawcy szkody (...) S.A. z siedzibą w W., a w dniu 23.03.2020 r. zostało potwierdzone przez pozwanego otrzymanie zgłoszenia szkody.

(dowód: zgłoszenie szkody – k.43, potwierdzenie przyjęcia zgłoszenia – k.62,64)

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 31.03.2020 r. (...) S.A. przyznał i wypłacił powodowi zadośćuczynienie w wysokości 2 000 zł w związku z wypadkiem z dnia 4 maja 2018 r.

(dowód: bezsporne; pismo z dnia 31.03.2020 r. k. 14).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie .

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów w tym przedłożonej przez powoda dokumentacji medycznej z jego leczenia w związku ze zdarzeniem z dnia 4 maja 2018 r. oraz zgłoszenia szkody a także akt szkody , albowiem dowody te nie były kwestionowane przez strony , nie budziły też wątpliwości Sądu. Ponadto za podstawę dokonanych ustaleń Sąd przyjął zeznania powoda, którym Sąd dał wiarę , w szczególności co do okoliczności kolizji z dnia 4 maja 2018 r. , doznanego urazu oraz podejmowanego leczenia, zeznania te były spójne, logiczne i konsekwentne, zbieżne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w tym notatką ze zdarzenia drogowego oraz dokumentacją z leczenia powoda. Sąd uwzględnił także opinię biegłego specjalisty chirurga ortopedy, specjalisty ortopedy traumatologa i specjalisty rehabilitacji medycznej lek. med. J. S., którą Sąd podzielił w całości .

Przechodząc do wyjaśnienia podstawy prawnej dochodzonego roszczenia wskazać należy, że stosownie do treści art. 822§1 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłaty określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim , względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie z §2 umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody , o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Paragraf 4 cytowanego artykułu stanowi zaś , że uprawniony do odszkodowania może go dochodzić bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Wskazać należy , iż bezsporna była odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń jako ubezpieczyciela sprawcy szkody nr polisy (...) (k.54, akta szkody k.39). Pozwany przyznał, że w dacie kolizji z dnia 4 maja 2018 r. był ubezpieczycielem w zakresie ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu, którego kierowca był sprawcą kolizji. Przyznał też przyjęcie od powoda zgłoszenia szkody i przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego, w wyniku którego przyznał i wypłacił powodowi zadośćuczynienia w kwocie 2 000 zł . Spór stron dotyczył zatem wysokości zadośćuczynienia należnego powodowi .

Stosownie do art. 444§1 kc w zw. z art. 445§1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Przy ustaleniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia Sąd kierował się przyjętymi w orzecznictwie kryteriami oceny rozmiaru krzywdy takimi jak rozmiar, rodzaj i okres trwania cierpień fizycznych i psychicznych, ich nasilenie, liczbę i czasokres pobyków w szpitalach, liczbę i stopień inwazyjności ewentualnych zabiegów medycznych, nasilenie i czas trwania ewentualnych dolegliwości bólowych, a nadto trwałość skutków czynu niedozwolonego, wpływ na dotychczasowe życie poszkodowanego, ogólną sprawność fizyczną i psychiczną poszkodowanego oraz prognozy poszkodowanego na przyszłość. Sąd wziął również pod uwagę, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim kompensacyjny charakter, stąd nie może być ono symboliczne, lecz powinno przedstawiać realną, ekonomicznie odczuwalną wartość (vide m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 sierpnia 2013r., I CSK 667/12, LEX nr 1391106).

Sąd miał na uwadze, iż doznane przez powoda uszkodzenia ciała w wyniku zdarzenia z dnia 4 maja 2018 r. skutkowały trwałym uszczerbkiem na jego zdrowiu w wysokości 5 %. W tym zakresie Sąd w całości podzielił wnioski opinii biegłego specjalisty chirurga ortopedy, specjalisty ortopedy traumatologa i specjalisty rehabilitacji medycznej lek. med. J. S.. Jak wynika z opinii w/w biegłego na skutek wypadku z dnia 4 maja 2018 r. powód doznał złamania wyniosłości między kłykciowej i powierzchni stawowej kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej leczonych zachowawczo. Biegły wskazał, iż na podstawie obrazu badań : (...) z dnia 01.10.2019 r. i TK kolana prawego z dnia 25.06.2019 r. można wnioskować, że częściowo zmiany zwyrodnieniowe stawu kolanowego prawego występowały przed przedmiotowym wypadkiem . Po wypadku i przebytych złamaniach nasady bliższej piszczeli prawej doszło do nasilenia zmian zwyrodnieniowych stawu kolanowego prawego, spowodowanych procesem gojenia się złamań pourazowych . Według biegłego uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z dysfunkcją stawu kolanowego prawego wynosi 7 % - 2 % z powodu istniejących zmian zwyrodnieniowych przez przedmiotowym wypadkiem i 5 % z powodu następstw przedmiotowego wypadku . Biegły stwierdził stały uszczerbek na zdrowiu z powodu następstw wypadku z dnia 4 maja 2018 r. na podstawie Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002 r. w sprawie zasad orzekania o trwałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 %. Biegły wskazał , iż na skutek przebytego złamania nasady bliższej piszczeli prawej z biegiem czasu będą narastały zmiany zwyrodnieniowo- zniekształcające stawu kolanowego prawego, które spowodują stopniowe narastanie dolegliwości bólowych , spowodują postępującą dysfunkcję stawu kolanowego prawego, co będzie wymagało w przyszłości wszczęcia endoprotezy stawu kolanowego prawego.

Sąd podzielił powyższą opinię , albowiem opinia ta jest jasna, pełna, logiczna , zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, oparta na dokumentacji medycznej powoda związanej z leczeniem doznanego urazu , jak też na badaniu aktualnego stanu jego zdrowia, zakres specjalizacji biegłego potwierdza dysponowanie przez biegłego odpowiednią wiedzą medyczną w badanym zakresie . Wnioski opinii są jednoznaczne, sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały, opinia nie była kwestionowana przez strony .

Wskazać przy tym należy , że w postępowaniu sądowym biegli sądowi stopień uszczerbku na zdrowiu określają w oparciu o załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. Tabele te przewidują minimalny i maksymalny poziom uszczerbku na zdrowiu w danym schorzeniu , a lekarz w oparciu o swoją wiedzę medyczną określa stopień uszkodzenia czy zaawansowania choroby i na jej podstawie wydaje swoje orzeczenie. Jednakże należy mieć na względzie , iż procentowo określony uszczerbek na zdrowiu ma jedynie charakter orientacyjny i pomocniczy , a nie wyznaczający wysokość zadośćuczynienia (Wyrok Sadu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie (...)) , w związku z czym nie może być przyjmowany przez sąd jako jedyna przesłanka ustalenia wysokości zadośćuczynienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10.04.1974 r. sygn. akt II Cr 123/74). Wskazać należy , iż w ramach art. 445§ 1 kc uwzględniane są okoliczności, które składają się na pojęcie krzywdy i jej rozmiar . Stąd posługiwanie się jedynie tabelami procentowego uszczerbku na zdrowiu i stawkami za każdy procent trwałego uszczerbku dla rozstrzygnięcia zasadności roszczenia o zadośćuczynienie i jego wysokości , znajduje jedynie orientacyjne zastosowanie i nie wyczerpuje oceny (Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie I A Ca 715/97 OSA 1999 , nr 2, poz 7).

Mając na uwadze powyższe w tym fakt doznania przez powoda w wyniku zdarzenia z dnia 4 maja 2018 r. złamania wyniosłości międzykłykciowej i powierzchni stawowej kłykcia bocznego kości piszczelowej prawej skutkujące

powstaniem pięcioprocentowego trwałego uszczerbku na zdrowiu , okres leczenia powoda w tym noszenie ortezy i chodzenie o kulach dolegliwości bólowe wymagające przyjmowania leków przeciwbólowych bezpośrednio po wypadku a także powracające odczuwanie dolegliwości bólowych kolana , podudzia i stopy kończyny dolnej prawej , nasilających się po pracy, na zmiany pogody, trudności w chodzeniu i kucaniu oraz we wstawaniu z pozycji kucznej , jak też niekorzystne prognozy na przyszłość w postaci narastania zmian zwyrodnieniowo- zniekształcających stawu kolanowego prawego, które spowodują stopniowe narastanie dolegliwości bólowych i postępującą dysfunkcję stawu kolanowego prawego, należało w ocenie Sądu przyjąć, iż powodowi należy się zadośćuczynienie w wysokości 12 500 zł jako adekwatne w rozumieniu art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc w okolicznościach niniejszej sprawy do rozmiaru krzywdy fizycznej i psychicznej doznanej przez powoda. Z uwagi, iż pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe uznając swoją odpowiedzialność za skutki wypadku powoda z dnia 4 maja 2018 r. wypłaciło powodowi kwotę 2 000 zł (pismo k. 14) Sąd zasądził od pozwanego towarzystwa ubezpieczeń kwotę 10 500 zł.

Sąd nie uwzględnił stanowiska pozwanego, aby przy określaniu wysokości zadośćuczynienia uwzględnić fakt otrzymania przez powoda świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z wypadkiem przy pracy.

Rozstrzygając w przedmiocie żądania pozwu co do zasądzenia odsetek od zasądzonej na rzecz powoda należności Sąd miał na uwadze, iż pozwane towarzystwo ubezpieczeniowe decyzją z dnia 31 marca 2020 r. uznało co do zasady roszczenia powoda oraz przyznało na jego rzecz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w kwocie 2 000 zł , wobec czego od dnia 1 kwietnia 2020 r. pozwany pozostawał w zwłoce z wypłatą pozostałej części dochodzonego przez powoda zadośćuczynienia.

O kosztach procesu pomiędzy powodem a pozwanym towarzystwem ubezpieczeniowym Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98§1 kpc obciążając pozwanego jako stronę przegrywającą poniesionymi przez powoda kosztami procesu w kwocie 4 850 zł , na które składają się opłata od pozwu w kwocie 750 zł, zaliczka na biegłego 500 zł (k. 37), koszty zastępstwa przez radcę prawnego 3 600 zł . Stosownie do treści art. 98 § 1¹ od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty.

Jednocześnie Sąd stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył pozwanego jako stronę przegrywającą kosztami sądowymi związanymi z kosztami opinii biegłego , w kwocie 1241,19 zł tj. w części, w jakiej nie zostały pokryte uiszczoną przez powoda zaliczką.